

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXV. Militum & Tribunorum planctus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

της ἀπασῶν ἡμέρας, ἡ δὲ ἑορτὴν ἑορτῶν ἐκ ἀν-
τις διαμάτῳ καλῶν, ἀμφὶ μεσημέριαν ἡ-
λίου ὄρα, πρὸς τὸν αὐτὸν Θεὸν ἀνελαμβάνετο.
ἡτοιχοί μὲν τὸ συγγενὲς ᾧ δαδούς ἔχεν. αὐτὸς
δ', ὅσον ἡ αὐτῆς τῆς Ψυχῆς νοερόν τε καὶ φιλό-
θεον, τῷ αὐτῷ Θεῷ σωμαπύργος· τὸ τοῦ τέλος
τῆς Κωνσταντίνου ζωῆς· ἀλλὰ γὰρ ἐπίωμυ ἔπι-
τάξις.

Κεφ. ΞΕ.

Στρατιωτῶν καὶ ταξιαρχῶν ἐδούμοι.

Δορυφόροι μὲν αὐτίκα καὶ πᾶν τὸ τῷ σω-
ματοφυλακῶν γένος, ἐδῆτας ἀεφῶρη-
ξάμυροι, σφᾶς τε αὐτῆς ῥίψαντες ἐπ' ἐδά-
φους, τὰς κεφαλὰς ἤραστον. κωκυτοὺς, Φω-
νάς οἰμωγαῖς ἔαμα καὶ βοαῖς ἀφέντες. τὸν
δεσπότην, τὸν κύριον, τὸν βασιλέα, ἐχ οἷα
δεσπότην πατέρα δ' ὡς πατρὸς γνησίων παιδῶν
δίκην, ἀνακαλέμυροι ταξιαρχοὶ δὲ καὶ λοχα-
γοὶ, ἰὸν σῶ ἤρα. Φυλακᾶν ἐνεργῆσαν ἀνεκα-
λουῦτο τὰ τε λοιπὰ στρατιωτικὰ σὺ παντὶ
κόσμῳ τῷ πρέποντι, οἷα ἐν ἀγγέλαις τὸν ἀγα-
θὸν ἐπόθειον ποιμῆρα· δῆμοι δ' ὡς αὐτῶς τὴν
συμπασαν περιεκόσμου πόλιν, τὸ τ' Ψυχῆς
ἐδούμυρον ἄλλος κραυγαῖς καὶ βοαῖς ἐκδηλον
ποιμῆροι ἄλλοι δὲ κατηφῆς ἐπισημῆροι ἐδῶ-
κεσαν. ἐκάστω τε πένθος ἰδίον ποιμῆρας, αὐτὸν
τε κοπιόντος, ὡς ἀνεί τ' εἰ κοινὴ ἀπάντων ἀγαθῆ
τ' αὐτῶν ἀφρημῆρας ζωῆς.

Κεφ. ΞΕ΄.

Κοιμηθῆναι τὸ σκῆμα ἐν Νικομηδείᾳ ἐν Κωνσταντίνου πό-
λει ἐν παλατίῳ.

Αῤῥαντες δ' οἱ στρατιωτικοὶ τὸ σκῆμα, χρυ-
σῆ κατελίθειτο λάρα καὶ τὰ ἄλλα δ' ἀλερ-
γικῆ ἀλεργίδι περιέβαλλον, ἐκόμιζον τ' εἰς
τὴν βασιλείαν ἐπάνω μόνον πόλιν καπεῖ ἐν αὐ-
τῷ τῶ πάντων ἀεφῶρον πῶν βασιλείων οἰ-
κῶν, βαθρῶν ἐφ' ὑψηλῶν κατετίθειτο. Φῶτά
τ' ἐφ' ἀναλῆς κύκλῳ ἐπὶ σιδῶν χρυσῶν, θαν-
μασὸν θέαμα τοῖς ὀφθαλμοῖς παρέχον, οἷον ἐπ'
ἐδῶνος πῶπο· ἐφ' ἠλῆς αὐγαῖς ἐκ πρώτης αἰῶ-
νος συστάσεως ἐπὶ γῆς ὠφθη. ἐν δὲ ἰδίον ἐν αὐ-
τῷ παλατίῳ καὶ τὸ μεσαίτατον τῶν βασιλεί-
ων, ἐφ' ὑψηλῆς κειμῆρον χρυσῆς λάρα καὶ τὸ
βασιλέως σκῆμα, βασιλικῶς τε κόσμοις,
πορφύρα τε καὶ διαδήματι τετιμημῆρον, πλεί-
στοι περιεσχοίχισάμυροι, ἐπαγρύπνως δι' ἡμέρας, καὶ νυκτὸς ἐφροῦροισιν.

consecutus, ultima tandem die, quam
si quis omnium festivitatum maximam
vocet, haudquaquam meo iudicio ab-
erraverit, circa meridiem migravit ad
Dominum; mortalibus quidem partem
sui mortalem relinquens: eam verò ani-
mæ partem quæ intelligentia & amore
Dei prædita erat, Deo suo conjungens.
Hic Constantino exitus vite fuit. Sed
pergamus ad reliqua.

CAPUT LXV.

Milium & Tribunorum planctus.

ET Protectores quidem omnique
stipulatorum turba, confestim discer-
ptis vestibus pronos se in terram abji-
centes caput solo illidebant, ejulatus &
lamenta cum planctu & clamoribus e-
dentes; eumque dominum atque Im-
peratorem, nec ut dominum sed ut pa-
rentem piissimi liberi inclamantes. Tri-
buni verò & Centuriones servatorem;
præfidem; bene meritum prædicabant.
Reliqui exercitus tanquam greges qui-
dam, cum omni modestia ac reverentia
optimum pastorem desiderabant. Plebs
quoq; per universam civitatem discur-
rebat, intimum animi sui dolorem vo-
ciferatione, & clamoribus abunde signi-
ficans. Multi præ dolore, attonitis si-
miles videbantur; singulis hanc propri-
am calamitatem reputantibus, seque
ipfos plangentibus, utpote communi om-
nium bono ex hac vita sublato.

CAPUT LXVI.

Quomodo funus Nicomediæ Constantinopolim
deanctum est in palatium.

POST hæc milites sublatum è lecto
corpus in arca aurea deposuerunt, eamque
purpurea obtectam veste Constantinopolim
deportarunt, atque in præcipuo Imperialis
palatii cubiculo sublimem collocaverunt.
Dehinc aurea super candelabra luminibus undiq;
accensis, admirabile spectaculum in-
tuentibus præbebatur, & quale in nullo
unquam mortalium ab ipso orbis con-
ditu visum in terris fuerat. Quippe in
medio conclavi regalis palatii, funus
Imperatoris in arca aurea sublime ja-
cens, regis insignibus, purpura scilicet
ac diademate exornatum, multi circū-
dantes noctu atque interdium vigiles cu-
stodiebant.